

Zpráva z kvalitativního šetření: potřeby a problémy území MAS svatého Jana z Nepomuku z pohledu osobností regionu

Výběr z rozhovorů s osobnostmi regionu pro přípravu strategie komunitně vedeného místního rozvoje pro území MAS svatého Jana z Nepomuku pro období 2014 – 2020.

Pracovní verze květen 2014

Osobnosti regionu, se kterými byl proveden rozhovor

Beránková Eva

- rodačka z Vrčeň, její maminka se vždy zapojovala do aktivit v obci a ona tak pokračuje v rodinné tradici, dnes také v pozici místostarostky,
- od roku 1985 pracuje v MŠ Vrčeň, dlouhá léta již jako ředitelka,
- je ostrůvkem pozitivní energie, i když i ona sama přiznává, že život v obci tak trochu stagnuje a je potřeba aby se zapojili mladší,
- členka MAS svatého Jana z Nepomuku.

Bílková Marie

- rodačka z Prádlu, prožila zde krásné dětství a dospívání a i když jí život na skoro dvacet let odvál jinam, silná vazba k regionu jí opět přitáhla zpět,
- celý život pracovala jako kantorka, čímž ovlivnila vzdělávání nejednoho z nás,
- dodnes soukromě vyučuje francouzštinu,
- přes všechny kantorské a babičkovské povinnosti se zvládá aktivně zapojovat do řady aktivit ve své rodné obci,
- členka MAS svatého Jana z Nepomuku.

Blovský Václav

- rodák ze Smolivce, přesněji z Dožic, vyhovuje mu život na venkově a rozhodně si nedokáže představit, že by se měl přestěhovat jinam a už vůbec ne do města,
- s manželkou jsou místní rodáci a i své děti vychovávají k silnému vztahu k rodné hroudě,
- od roku 1991 podniká, aktuálně jako programátor a projektový manažer.

Böhnel Richard

- je člověk, který by si jistě zasloužil, aby o jeho životě a aktivitách byla napsána kniha,
- v roce 1969 vyrazil s rodinou na dovolenou na Šumavu, počasí jim moc nepřálo, a tak se na doporučení kamaráda přesunuli na Nový rybník u Nepomuku. Zdejší krajina jim učarovala a proto, aby se sem mohli pravidelně vracet, si pořídili chalupu v Milči.
- po odchodu do důchodu zde začal s rodinou trávit více a více času a také zde rozvíjel své aktivity novinářské, umělecké, či aktivity na záchranu místních památek,
- místní ho znají jako autora sloupků v Nepomuckých novinách, ve kterých se zamýšlí na problémy lokálními i celospolečenskými, ale také jako malíře, který zručným způsobem zachycuje malebnost zdejšího kraje na svých plátnech,
- není to tak dávno, co do zdárného konce dotáhnul jeden ze svých velkých „projektů“ – obnovu milevských varhan,
- a přestože tvrdí, že nyní se již bude věnovat především své rodině a návštěvám kulturních akcí, věřím, že ještě mnohé uslyšíme.

Brožová Miroslava

- od dětství jezdila ke své babičce Helence do Kláštera pod Zelenou Horu, při chvílích strávených v její společnosti si postupně vytvářela silné pouto k našemu regionu,
- a když se v roce 2001 rozhodla pro životní změnu, utíká z Plzně a přesně ví kam, do Kláštera do domu své babičky, kde začíná nový život,
- region se tak obohacuje o dalšího člověka plného tužeb a víry v realizaci svých snů a plánů,

**Podpora vzniku strategie komunitně vedeného místního rozvoje pro území
MAS svatého Jana z Nepomuku**

- aktuálně realizovaným plánem je právě otevřené Centrum volnočasových aktivit Fénix a tím prozatím největším snem pak zůstává znovuotevření zámku Zelené Hory,
- členka MAS svatého Jana z Nepomuku.

Černá Kateřina

- rodačka ze Žinkov,
- vystudovala Církevní střední odbornou školu ve Spáleném Poříčí, obor ekologie a ochrana životního prostředí, dostudovat si odskočila do Prahy na ČZU, obor zootechnika,
- během studia v Praze se dostala k pořádání kulturních akcí, hlavním motivem bylo něčeho dosáhnout, realizovat se, a také chtěla představit kulturu mladých ostatním generacím,
- v regionu bylo možné navštívit hned několik multikulturních akcí jejich týmu Triple Animals, a i když se dnes již věnuje jiným aktivitám, Triple Animals stále pokračuje v pořádání kulturních akcí,
- neocenitelnou zkušeností pro ni byl obtížný rok získávání prvních pracovních zkušeností po ukončení studia, kdy pochopila důležitost vlastní praxe,
- dnes pracuje u koní na Farmě Olšovka v Březí u Žinkov a dost často využívá svých zkušeností z Triple Animals,
- v budoucnu by ráda svoji farmu s koňmi, kde by se mohla věnovat hippoterapii, agroturistice a pořádání rozličných akcí.

Čížek Pavel

- rodák z Blovic, od dětství trávil spoustu času u své babičky na Karlově,
- zdejší krajina mu učarovala a tak se po studiích vrací zpět,
- nejprve pracoval v zemědělství, od roku 1990 se angažuje v obecní politice, od roku 1994 až dodnes jako starosta a jak sám říká, je to především škola trpělivosti,
- pomáhal zakládat mikroregion i MAS,
- dnes bydlí a také hospodaří na Karlově.

Holý Vítězslav

- jako kněz působí na Nepomucku již 13 rokem a to i přesto, že běžná doba cirkulace kněží je 5 – 7 let, jenže on tu naplňuje dlouhodobý úkol, téma svatého Jana Nepomuckého,
- snaží se učit lidi rozpoznávat dobro a ukazuje jim cestu k Bohu,
- Matice svatého Jana Nepomuckého sice nebyl jeho „projekt“, přesto se v ní aktivně angažuje. Jen ho mrzí, že stejně jako ve většině neziskových organizací se nedostává dostatečné kapacity dobrovolníků pro naplňování všech nápadů, které by chtěli realizovat.

Jeřábková Věra

- rodačka z Nových Mitrovic,
- vystudovala cestovní ruch, nabyté znalosti uplatňovala při provozování penzionu ve Spáleném Poříčí a hostince v Železném Újezdě,
- před asi 7 lety se přestěhovala se svým manželem do Přešína,
- protože je „od přírody“ aktivní, založili zde Klub přátel Pod Maštýřem a začali pořádat řadu akcí, dnes mezi nejznámější patří Přešínský sekáč, Závod zahradních traktůrků, či Přešínský masakr motorovou pilou.

Jíran Pavel

- Nepomuk prvně navštívil v roce 1981 a byl nemile překvapen, jak město vypadalo,

Podpora vzniku strategie komunitně vedeného místního rozvoje pro území MAS svatého Jana z Nepomuku

- v roce 1992 se sem s rodinou vrací natrvalo, pomoci matce své ženy a také proto, aby svým dětem dopřál „čerstvého vzduchu“,
- nejprve pracoval na stavebním úřadě, později jako starosta a místostarosta, kde se mohl aktivně podílet na proměně Nepomuku, z šedivého města na barevnou obec k „žítí“,
- za celou řadou projektů zrealizovaných v Nepomuku bychom našli právě ho, a kdybychom mohli jmenovat jen jediný, tak z poslední doby by to byla jistě rekonstrukce rodného domu Augustina Němejce,
- neznám jiného člověka, který by byl aktivní v takovém počtu spolků a organizací, tím nemyslím být jen členem, ale skutečně se zapojovat do vymýšlení a realizace aktivit,
- využít fenomén svatého Jana Nepomuckého pro rozvoj Nepomuku se snažil již jako místostarosta, dnes především jako člen Matice svatého Jana Nepomuckého,
- člen MAS svatého Jana z Nepomuku.

Klaus Marcel

- pochází ze Žďírce, mládí strávil u prarodičů v Milči,
- vystudoval poštovní školu, posléze pracoval dva roky u pásu v rybárně v Německu,
- srdcem byl vždy Nepomučákem a tak se po zahraniční zkušenosti vrací zpět, aby měl Zelenou Horu na dohled,
- při praxi na pile ve Žďírce ho oslovilo dřevo a tak se rozhodl pro výrobu prkýnek a později i palet, aby využil dřevo na 100 %,
- firmu vybudoval z ničeho, jen díky své pili a odhodlání, dnes patří k největším lokálním zaměstnavatelům,
- má dvě děti 8 a 6 let,
- zatím nemá ambice se angažovat ve vedení obce, ale v budoucnu se tomu nebrání,
- intenzivně podporuje kulturní a společenské akce a neziskové organizace.

Kesl Jiří

- měcholupský rodák,
- pracuje jako inspektor Inspekce životního prostředí v Plzni,
- patří mezi hlavní iniciátory aktivit na zvelebení měcholupské návsi, kterou lze bez pochyb považovat za jednu z nejkrásnějších v širokém dalekém okolí,
- od posledních obecních voleb je místostarostou obce a patří do toužebně očekávané generace mladých lidí, kteří se zapojují do řešení věcí veřejných,
- v Měcholupech si rekonstruuje dům po prarodičích a až bude trochu více času, chtěl by zde obnovit původní kovářskou dílnu a oživit rodinnou kovářskou tradici, třeba také pořádáním kovářského sympozia na zdejší návsi.

Kočková Marta

- v roce 1969 její rodiče na Chyníně koupili chalupu, před Šumavou dali přednost Brdům, nejen proto, že je to z Plzně blíže, ale také proto, že zde byla stejně divoká příroda tak nějak mírnější a dostupnější,
- před 4 lety se na Chynín se svým mužem nastěhovala natrvalo, dva roky učila na CSOŠ ve Spáleném Poříčí, dnes se snaží být aktivní seniorkou,
- snaží se o vytvoření sítě podobně zaměřených kamarádů v regionu.

Kroupa Pavel

- nepomucký rodák, tedy abychom byli přesní, narodil se v plzeňské porodnici, dětství prožil ve Dvorci, do Nepomuku chodil na základní školu, na gymnázium do Blovic,
- postupem času dospěl k zájmu o historii a tak vystudoval kulturní a sociální antropologii a evropská kulturní studia na Filosofické fakultě ZČU v Plzni,

Podpora vzniku strategie komunitně vedeného místního rozvoje pro území MAS svatého Jana z Nepomuku

- studia ve městě dodnes považuje za neocenitelnou zkušenost, přesto, a nebo právě proto, se vrátil do Nepomuku, neb jak sám říká, na venkově se každý počítá, vaše aktivity jsou zde dobře viditelné a lidé vám dávají okamžitou zpětnou vazbu,
- od mládí pořádá kulturní akce, je propagátorem alternativní kultury, klubové muziky či nových žánrů, i když na „stará kolena“ se pouští i do mainstreamových akcí, jako jsou Nepomucké pivní slavnosti,
- přes 10 let se zabývá obnovou areálu Zelenohorské pošty, z poslední doby je možné připomenout třeba otevření nové expozice historických vozidel, která v dobách minulých brázdila silnice Nepomucka,
- člen nepomuckého zastupitelstva a iniciátor veřejných diskusí k věcem a problémům obecním.

Michěk Josef

- rodák z Nepomuku, regionální patriot, přičemž jeho srdci nejbližší je Zelená Hora,
- vystudoval stavební průmyslovku a pracoval jako cestmistr, v roce 1968 se svým způsobem postavil proti okupaci, za což byl „odměněn“ změnou pracovního místa. Období kdy pracoval v lese, jako stavební technik, paradoxně považuje za nejhezčí období svého života,
- po roce 1989 kandidoval do zastupitelstva a od roku 1990 dvanáct let pracoval jako starosta Nepomuku,
- jak sám říká, jeho kroky řídily vnuknutí počínaje nápadem uspořádat velkou Svatojánskou pouť k 600. výročí jeho úmrtí, což pomohlo zpropagovat Nepomuk a otevíralo dveře pomoci k realizaci řady infrastrukturních projektů v městě.

Moulis Pavel

- rodák z Milínova, kde dnes farmaří, specializuje se na chov masného skotu, svoji produkci zpracovává a prodávám svým zákazníkům – konečným spotřebitelům, a protože vztah k životnímu prostředí bere zcela vážně, je certifikovaným ekologickým zemědělcem,
- na farmě provozují jezdecký klub, nabízí řadu volnočasových aktivit pro děti a mládež, ale také naučné vzdělávací aktivity v rámci dětské pedagogiky, čímž spoluvytvářejí povědomí o regionu i současné podobě farmaření,
- V Milínově je aktivní i ve věcech veřejných, současně především ze své pozice místostarosty, zkušenosti z této práce ho učí především opatrnosti,
- a ještě jednu zkušenost přidává, tentokrát z farmaření, co je doma, to není dostatečně „in“, zbytečné předsudky a komplikované mezilidské, či snad sousedské vztahy, zbytečně brání spolupráci a společným aktivitám v rámci regionu,
- kromě aktivit doma ještě učí na ČZU v Praze předměty zaměřené na malé a střední podnikání a provozní hospodaření podniku.

Pelcr Pavel

- prádelský rodák,
- vystudoval FTVS UK v Praze, kde zatím působí jako učitel tělocviku, ale nebude snad již dlouho trvat a bude se i pracovní realizovat v regionu,
- sport je jeho životní filosofií, v Prádle spolupořádá spoustu převážně sportovních akcí, stará se o rozvoj sportovního areálu, takže se zdá, že jako starosta TJ Sokol Prádlu, je mužem na správném místě.

Pelikán Petr

- rodák ze Spáleného Poříčí,
- již v roce 1986 spoluzakládal Český svaz ochránců přírody, tenkrát to nebylo jen o ekologii,
- zatímco po roce 1990 se všichni vrhli na podnikání, on se stává prvním polistopadovým starostou Spáleného Poříčí, další roky pak působil v radě a zastupitelstvu města,

Podpora vzniku strategie komunitně vedeného místního rozvoje pro území MAS svatého Jana z Nepomuku

- v roce 1992 pomáhal založit Církevní střední odbornou školu ve Spáleném Poříčí, dodnes jedinou střední školu regionu Nepomucka,
- v roce 1996 se stává ředitelem školy, tehdy měla 17 studentů, dnes je jich přes 200,
- v ten samý rok se vrací i do Ekocentra, začali to dělat profesionálně a opět to nebylo jen o ekologii, ale tentokrát také o podpoře a rozvoji občanského, neziskového sektoru,
- dnes škoře působí jako učitel odborných předmětů a také více času věnuje Ekocentru a Záchrané stanici zvířat.

Pomahač Jiří

- ač rodilý Pražák, rodově je pevně zakořeněn na Žinkovsku, sám sebe považuje za polovičního Pražáka a polovičního Žinkováka,
- jeho děda i otec se významně zapsali do lokální historie především svojí činností učitelskou, historicky a národopisně sběratelskou a badatelskou, jejich expozici s původním názvem „Vlastivědná sbírka Žinkovska“ je možné dodnes v Žinkovech, v budově Úřadu městyse, navštívit,
- sám se do historie Žinkov nejvíce zapsal jako progresivní starosta, za jehož působení se toho v obci stihlo nemálo udělat,
- za jeden ze svých cílů považoval to, aby aktivity na zámku spojené s jeho rekonstrukcí a znovuotevřením od začátku probíhali v kooperaci s žinkovským úřadem i obyvatelstvem, život na zámku totiž od nepaměti významně ovlivňoval, jak se žilo v Žinkovech samotných,
- jako starosta se snažil pečovat nejen o Žinkovy, ale pomáhal i svým starostovským kolegům, léta předsedal Mikroregionu Nepomucko, je zakládajícím členem MAS.

Silovská Jana

- původem z Plzně, do regionu se přestěhovala s manželem před 11 lety,
- původní profesí je učitelka, v regionu však buduje rodinnou firmu Angusfarm, známou především díky Steakhousu v Soběsukách,
- začátky působení v regionu byly velmi krušné, ona plná nadšení a ideálů se často setkávala s lhostejností a bezohledností, dnes již rezignovala na snahu měnit spoluobčany, má radost z místní krajiny, čistého vzduchu i toho, že se jim daří naplňovat jejich podnikatelský sen.

Sochorová Andrea

- v dětství jezdila do Nových Mitrovic na chatu k rybníku Drahoty,
- později se s rodinou nastěhovali do Železného Újezdu natrvalo a po roce 1990 zde začali rozvíjet podnikatelské aktivity,
- i když je později podnikání přetáhlo do Plzně, řadu podnikatelských aktivit mají stále na Nepomucku, tou nejviditelnější je zřejmě Hotel U Zeleného stromu v Nepomuku,
- i když více času dnes tráví v Plzni, Nepomuk a farma v Železném Újezdu jsou srdeční záležitosti.

Svejkovská Marie

- rodačka z Nepomuku, dnes bydlí v Neurazech a učí v Žinkovech na základní škole, její specializací je biologie a tělocvik, ale až na češtinu a matematiku učí vlastně všechno, navíc působí jako výchovný poradce,
- je členkou zastupitelstva v Neurazech a předsedkyně kulturní komise,
- vede skupinu Babeta Pionýrského oddílu v Neurazech a je tahounem řady akcí,
- nejvíce času tráví s mládeží a sportem, zpravidla ve společné kombinaci.

**Podpora vzniku strategie komunitně vedeného místního rozvoje pro území
MAS svatého Jana z Nepomuku**

Šejtka Pavel

- rodák z Nekvasov, chodil zde ještě na první stupeň základní školy, druhý odchodil v Nepomuku,
- od dětství se zapojoval do spolkové činnosti – fotbal, pionýr, SDH, kde je aktivní dodnes,
- na obci začínal jako zastupitel, posléze místostarostoval, starostovskou funkci převzal po náhle zesnulém starostovi panu Fajfrlíkovi, nyní je ve svém prvním období, do kterého byl zvolen,
- zásadní zkušeností z dosavadního působení na obci je, že s lidmi se musí nestále mluvit.

Tomášek Zdeněk

- rodák z Nových Mitrovic, a i když si na 13 let odskočil do Heřmanovi Huti, pouto domoviny ho přitáhlo zpět do Čížkova,
- původní profesí lesník, posléze pracoval jako zootechnik a po devadesátém roce na finančním úřadě v Nepomuku, od roku 2010 je starostou obce Čížkov,
- velký znalec a milovník zdejší přírody a Brd,
- prezident Republiky Čížkov, velký recesista a podporovatel aktivních lidí v obci.

B1: Tři změny k lepšímu v regionu za posledních cca 5 let

- 1. Oprava Žinkovského zámku jakožto dominanty regionu a viditelná aktivita je vnímána jednoznačně pozitivně (uvedeno 4x). Možná i s očekáváním, že obnova zámku oživí celý Žinkovský region. Vliv zámku na obec historicky vždy fungoval. Když se dařilo na zámku, bylo to znát i v Žinkovech a naopak. Zda to bude fungovat i tentokrát, na to si budeme muset ještě nějaký čas počkat. O to napínavější čekání to bude. Městysem měl období jasné, jak deklarované, tak reálné spolupráce 2007 – 2011. Další období už tak definovat při nejlepší vůli nejde. Léta, počínaje průběhem roku 2012 jsou poznamenána změnami majetkových vztahů investorů i redukcí českého řídicího aparátu „zámku“. Dopad těchto změn lze bez zvláštních pochyb zaznamenat v patrném útlumu stavebních aktivit i obchodní činnosti pro návštěvníky. V této souvislosti se lze domnívat, že jde i o projev jisté rezignace a ústupu od původního velkorysého plánu.**
- 2. Ještě s větší četností je pozitivně vnímána obnova náměstí a návsi a úpravy veřejných prostranství a zeleně. Z větších akcí lze uvést rekonstrukci náměstí ve Spáleném Poříčí, či Přesanického náměstí v Nepomuku, ale třeba také postupné úpravy návsi v Měcholupech, nepomucké parčíky a další. To jsou sice akce, které nepřispívají zásadně k rozvoji regionu, ale vytváří příjemnější prostředí pro život.**
- 3. Generační obměna především ve vedení obcí, ale třeba také v neziskových organizacích, v tradičních spolcích, ve kterých to dnes již táhnou mladí, najdeme celou řadu – SDH Žinkovy, TJ Sokol Prádlo, TJ Sokol Nepomuk, SDH Nepomuk a jistě je řada dalších. Se vši úctou k zasloužilým starostům, předsedům atd., generační obměna zpravidla přináší větší otevřenost obcí vůči občanům, podporu aktivitám spolků i občanů, oživení spolkového života, akčnost v přípravě a realizaci obecních projektů i využívání nových příležitostí (např. Nepomuk, Mladý Smolivec, Čížkov, Měcholupy ...).**

K lepší spolupráci mezi obcemi a neziskovkami přispěla svým dílem i MAS. Podpora malých projektů, navíc s asistencí při jejich přípravě a realizaci, aktivizovala neziskové organizace k přípravě vlastních projektů. Pozitivní změna spočívá v tom, že se snižuje jejich závislost na obcích v tom smyslu, že již nečekají, zda pro ně obec vytvoří vhodné zázemí. Učí se tak větší samostatnosti a nezávislosti. Prozíraví starostové navíc nabídli spolkům v jejich obcích podporu ve formě předfinancování, či spolufinancování projektů, protože pochopili, že taková podpora se jejich obcím vyplatí (Sokol v Prádle, Spáleném Poříčí a možná i v Nepomuku, myslivci v Mladém Smolivci, SDH v Žinkovech, atd.).

- 4. Jisté zlepšení lze zaznamenat v cestovním ruchu (zmněno 3 – 4x). Pozvolně, ale přeci jen se rozšiřuje nabídka atraktivit - expozice, stezky, informační tabule a podobně – i když stále můžeme hovořit spíše o nevyužitých příležitostech (zámek Zelená Hora, rodný dům A. Němejce) a neschopnosti spolupracovat v rámci regionu. Pořádá se více akcí. Celkově jezdí**

více návštěvníků, pravděpodobně především jako důsledek horší ekonomické situace, kdy lidé preferují domácí turistiku (cykloturistika, rodinná zážitková turistika, atd.).

5. Působení MAS v regionu (zmíněno 4x). Zdroj peněz, ale také inspirátor a užitečný pomocník při přípravě a realizaci projektů. Svoji roli sehrává ve zprostředkování komunikace mezi lidmi, kteří by se jinak zřejmě nesetkali a neměli by šanci spolu diskutovat. Podporou malých projektů a dostupností těchto peněz aktivizuje MAS malé obce a především lidi v neziskových organizacích, přináší reálnou příležitost pro realizaci jejich záměrů. Obdobně pozitivně ještě v menším měřítku funguje grantový program MAS Startér.

6. A řada dalších zpravidla uvedených jen jednou:

- farmářské trhy v Nepomuku + Venkovská tržnice k podpoře lokálního obchodování
- vybavenost obcí (infrastruktura, zázemí pro aktivity občanů, atd.)
- dostupnost internetu
- existence Církevní střední odborné školy ve Spáleném Poříčí
- krajinářské a ekologické aktivity
- aktivity okolo Sokolovny v Nepomuku – rozvoj sportovního centra
- zahájení činnosti firmy Unibrick v Nepomuku – dobrý příklad prozákaznický vedené firmy
- působení Slávka Holého, nepomuckého faráře Církve římsko-katolické
- trvale se zde usazují chalupáři – dlouhodobě to uvolňuje vztahy mezi obyvateli (krátkodobě je to možná naopak)
- hospodaření řady rodinných farem (Moulis, Tetzeli, Silovský ...)
- vznik centra volnočasových aktivit Fénix

B2: Tři změny k horšímu v regionu za posledních cca 5 let

1 - 2. Komunikace a komunikace (mezilidské vztahy a silnice)

Zdá se, že největším problémem území jsou komunikace. Nebo je komunikace? Vlastně obojí. Nejčastěji, celkem 6x se mezi zhoršujícími jevy objevila poznámka k technickému stavu komunikací a to především těm krajským. Ten vadí nejen představitelům obcí, obyvatelům, ale třeba i návštěvníkům. Zde se asi neobejdeme bez řádné analýzy, provedení pasportu a sjednoceném působení na krajské úředníky. Největší problém bude asi v tom společném, sjednoceném působení. Jestli to dokážeme je především na nás.

Problém, který netrápí mnoho z nás v území MAS je rostoucí doprava, hlavně nákladní, na komunikaci Plzeň – Písek, ale třeba v Měcholupech se jedná o zásadní problém.

A pak je tu ještě ta komunikace. Zhoršování mezilidských vztahů a nálady obyvatel obecně je celorepublikový problém. Jistě na to má vliv politická situace, negativní působení médií, ekonomická situace a další faktory. Ale my si tyto nálady přenášíme i na lokální úroveň, bohužel. Lékem je snad setkávání lidí a lepší vzájemná komunikace. A to nám při současném stylu života dost chybí. Ráno vstaneme, nasedneme do auta a odjedeme do práce do blízkého města, tam celý den pracujeme, pak jedeme nakoupit a vracíme se zpět. Domů dorazíme unavení a vycucaní, takže ani nemáme náladu zajít na jedno do hospody, či vyrazit na nějakou společnou akci či aktivitu. A tak sedneme k televizi a necháme do sebe ládovat megabity negativních informací. Znechucení jdeme spát, abychom se ráno probudili, nasedli do auta a ...

A tak se nepotkáváme během dne, nepotkáváme se po práci, nepotkáváme se na akcích, nekomunikujeme, neřešíme problémy, nepřipravujeme společné akce, prostě spolu přestáváme žít a žijeme čím dál tím více jen vedle sebe.

Navíc v území ani není dostatek míst pro scházení, chybí kavárny, čajovny, cukrárny a obdobná zařízení!

Asi je nezbytné všemi možnými prostředky podporovat ty, kteří se snaží o to, abychom se nepřestali setkávat komunikovat spolu (podpora spolkové činnosti, podpora lídrů, budování zázemí pro společné aktivity) – nakonec pozitivní zkušeností je to, že tyto projekty byly bezkonkurenčně nejčtenější mezi žádostmi o podporu MAS.

3. Mladí ztrácejí vztah k místu, kde žijí

Mladí ztrácejí vztah k místu, kde žijí. Těžko přesně definovat, čím vším to je? Svoji roli v tom jistě sehrává možnost „žít“ ve virtuální realitě. Stále více času tráví na internetu, sociálních sítích a jiných formách virtuálního světa. O to méně času v reálném životě místa, kde žijí, se

svými kamarády odvedle. O to problematičtěji si vytvářejí vztah ke své domovině, slovy zahrádkáře, prostě hůř zakořeňují, se všemi logickými důsledky.

Odchod mladých za vzděláním a pracovními zkušenostmi a praxí je dnes již nezbytností a je nutné na něj pohlížet optimisticky. Podstatné je, aby mladí lidé takto „odcházeli“ s pevně vybudovanými vazbami na svůj domovský region a vraceli se zpět v raně produkčním věku, aby zde vytvářeli hodnoty a zakládali své rodiny. Budou-li odcházet nezakořeněni, budou region opouštět navždy a my pak budeme hovořit o problémech odlivu mladých, „odlivu mozků“ a podobně.

Z toho důvodu je potřeba v regionu disponovat systémem, mechanismem, či programem, který bude aktivity a činnost mladých podporovat (grantový program, systém brigád pro mladé, nabídka pracovních příležitostí pro získání první praxe, pomoc v zahájení podnikání, posílení středního školství v regionu atd.).

Nezanedbatelná je úvaha o mladých jakožto potenciálu regionu, minimálně v tom smyslu, že to dokážou realizovat zajímavé věci, když se nadchnou, zvládnou spoustu práce, mají čas atd.

4. Pokles zájmu o věci veřejné

Zatímco byl docela pozitivně hodnocen rozvoj spolkové činnosti, zájem obyvatel o věci veřejné je jednoznačně hodnocen negativně. Opět nám tu sehrává významnou roli obecné znechucení politikou, vliv médií atd. Lidé pak ztrácejí zájem a chuť podílet se na řešení problémů obecných a obecních. Obvyklým posteskem starostů a zastupitelů je: „Pokud se to lidí přímo netýká, tak je to vůbec nezajímá“. A když už pro lidi něco obec udělá, většinou si toho ani neváží. O vyjádření díky nemluvě.

Ruku v ruce s výše uvedeným jde ztráta úcty k tradičním hodnotám – rodina, vzdělání, úcta k starším atd., vytrácí se vlastenectví, statečnost, sounáležitost. Co s tím?

5. Nedostatek pracovních příležitostí a zánik živností

To je překvapivě problém, který nebyl nikterak významně zdůrazňován, ale vlastně jaksí nepřímo se objevil snad v každém rozhovoru. Vysvětlením může být i to, že míra nezaměstnanosti v regionu z hlediska statistického skutečně velká není, tj. vykoupeno zvýšenou mírou dojíždění za prací, především do Plzně.

Nicméně významnost nedostatku pracovních příležitostí je zřejmá a důsledky se projevují v leckterých jiných oblastech (problémech) – každodenní dojíždění, lokální ekonomika, nedostatek sdílení společného času, problémy s komunikací atd.

Společně s tímto problémem je ještě vhodné uvést postupný zánik řemesel, a to nejen ve smyslu nabídky služeb a výrobků v regionu, ale také ve smyslu ztráty řemeslné dovednosti lidí. Řadu věcí, kterou si ještě naši otcové a dědové, stejně tak matky a babičky, dělali sami, či

je dělal ve vsi soused, dnes již běžně nakupujeme v super, hyper a hobby marketech. A zase bychom mohli hovořit o lokální ekonomice, nedostatku pracovních příležitostí atd., atd.

6. Nepomuk neplní svoji spádovou funkci

Opomineme-li nelogičnost vymezení regionu, resp. území MAS (Nepomucko – Spálenopoříčsko – Žinkovsko), můžeme za logické středisko považovat Nepomuk. Ten však nenaplnuje svoji roli centra optimálně. Přes všechny pozitivní změny, které se v Nepomuku odehrávají v posledních letech, Nepomuk ve srovnání se Spáleným Poříčím, co se týče rozvojových aktivit, společenského života a možná v řadě dalších oblastí zaostává. Ani v Nepomuku se nedaří držet malé obchody s širokou nabídkou produktů, chybí zde zásadní regionální akce (možná kromě pivních slavností, což ovšem není žádná velká oslava a prezentace lokálních specifik), ve větší míře zde nefungují firmy s větší nabídkou pracovních příležitostí, byl zde zrušen katastrální úřad (další nezbytné cesty do „daleké“ Plzně) a i jako ORP Nepomuk příliš nepomáhá starostům malých okolních obcí. Zámek Zelená Hora je kapitola sama pro sebe a jistě Nepomuku nelze upřít snahu, ovšem současný stav zámku, hází negativní stín i na Nepomuk.

7. Malá rozmanitost kulturních akcí

Zajímavé úvahy byly vzneseny směrem k pořádaným akcím. Někde v pozitivěch se uvádí, že akcí se dnes již pořádá v území dost. Je to jistě známka jisté aktivity obcí, neziskovek a občanů vůbec. I když to zdaleka nemusí platit pro každou obec, ale v rámci území jako celku bychom to takto asi hodnotit mohli. Budeme-li se však na akce pohlížet okem řekněme vyznavače alternativní kultury, najednou zjistíme, že ve své rozmanitosti je ta nabídka vlastně docela chudá. A těch akcí, které jsou jedinečné, specifické, vycházející z místní, či lidské odlišnosti je poskrovnu.

Možná, že s tím souvisí další připomínka k pořádaným akcím. Ta upozorňuje na trend agenturně či komerčně pořádaných akcí. Akcí tzv. na klíč se objevuje stále více a více. Někde se seženou peníze, zaplatí se pořadatel, či „notoricky“ známí účinkující a je vyřešeno. Pak se nelze divit, že jsou si akce v různých obcích podobny jako vejce vejci a vlastně není důvod k jejich navštívení.

Daleko větší problém ovšem spočívá v tom, že se do vymýšlení a pořádání takových akcí zapojuje stále méně místních obyvatel. Z místních aktivních organizátorů se postupně stávají pasivní konzumenti, tak trochu ve stylu televize na živo. Obdobně je to i v případě účinkujících. Snad pod dojmem, co je lokální, to není „in“, prahneme po hvězdách z Plzně, Prahy, či televize. A kdo z nás naposledy slyšel o tom, že by se v hospodě na sále nacvičovalo ochotnické vystoupení, či se sehrávali kluci s kapely? Výše jsme upozorňovali na ekonomické

chudnutí regionu, zde můžeme zmínit chudnutí kulturní a dušení, kterého se sami na sobě dopouštíme.

8. „Odloženost“ seniorů

O stárnutí venkova, či populace obecně, měnícím se poměru ekonomicky aktivních a neaktivních, problému s poskytováním sociálních služeb, slábnoucí ekonomická síle seniorů a dalších problémech na téma „senioři“ slyšíme ze všech stran každý den znovu a znovu. I když u slov to většinou také končí. Mě však zaujal trochu jiný pohled na seniory a to jako na neuvěřitelně veliký a silný nevyužitý potenciál území (velká skupina obyvatel; lidé, kteří mají spoustu životních zkušeností, jen je využít; lidé, kteří mají relativně dostatek času – minimálně v tom smyslu, že nemusí každý den ráno nastoupit do práce; a přes výše uvedené, také skupina potenciálních zákazníků dohromady vykazující z pohledu regionu zajímavou ekonomickou sílu). Dokážeme je správným způsobem „využít“? Nutno dodat jak k našemu, tak jejich prospěchu?

Mohli bychom tím řešit snad i jejich největší problém – oddělenost, samotu, či pocity nepotřebnosti.

9. A řada dalších, zpravidla uvedených jen jednou

- dostupnost a kvalita zdravotnických služeb
- technická vybavenost obcí (vodovody, čističky odpadních vod)
- nedostatek sportovišť
- nedostatek možností vzdělávání
- zemědělské hospodaření velkých zemědělských podniků s negativním dopadem na krajinu
- dopravní obslužnost
- nesprávní lidé na řadě pro region, či obce důležitých postech
- vztahy mezi obcí a místními podnikateli
- a pak jsou to vyloženě místní problémy, jako např. vztah zámeckých a městyse Žinkovy, povolená větrná elektrárna v Dožicích atd.

B7: Uveďte největší problémy území MAS svatého Jana z Nepomuku, největší překážky pro rozvoj území, které je podle vašeho názoru třeba vyřešit.

Chybí vize pro region. Nikdo se nedívá a neřeší, co bude za 10, 20, 50 let, resp. co by mohlo být. Dlouhodobě se neplánuje, tudíž nikam nesměřujeme. Časové horizonty, ve kterých se pohybujeme, neumožňují realizovat zásadní změny. Za takové situace nemůžeme dospět ke kvalitativní změně.

1. Nepomuk neplní funkci přirozeného centra regionu

- chybí všeobecná atraktivnost
- chybí nabídka pracovních míst, a především kvalifikovaných pracovních míst pro vzdělané obyvatele
- jsou nedostatečné služby pro obyvatelstvo – zcela chybí některé typy obchodů a poskytovaných služeb, zavírají se některé úřady a podobně,
- chybí zde regionální střední škola – tudíž již středoškoláci jsou „nuceni“ z Nepomuku odcházet
- prázdná průmyslová zóna
- nedostatečná nabídka kultury

Na druhou stranu je Nepomuk zásadně omezen v rozvoji tím, že je „okleštěn“ okolními obcemi (především Klášter a Třebčice), které disponují pozemky pro rozvojové aktivity (bydlení, pozemky pro podnikání, zajištění základní infrastruktury) a nic s nimi nedělají, přičemž Nepomuk již prakticky takové pozemky nemá. Jako řešení se nabízí buď spojení obcí, nebo nějaká forma úzké spolupráce těchto obcí.

2. Chybí pracovní příležitosti

- v regionu prakticky zcela chybí kvalifikované pracovní příležitosti a tím pádem i možnost osobní realizace především pro vzdělané lidi (ne každý se dokáže podnikat, či se samostatně realizovat), což má za následek především odchod mladých vzdělaných lidí z regionu
- za prací se musí dojíždět (především do Plzně – optimálně doplnit a potvrdit statistikou), což způsobuje následující:
 - za prací se dojíždí již desítky let (pracovní síly regionu pro Škodovku, případně další podniky v Plzni), nicméně v posledních letech dochází více ke stěhování za prací, lidé definitivně odcházejí z regionu

Podpora vzniku strategie komunitně vedeného místního rozvoje pro území
MAS svatého Jana z Nepomuku

- lidé tráví převážnou část dne/týdne mimo region, což snižuje možnost aktivně se podílet na životě a aktivitách v obci (přestávají se setkávat, trávit společný čas a komunikovat spolu) – to vede ke zhoršování mezilidských vztahů, oslabují se vazby s obcí, lidé nejsou ochotni podílet se na správě věcí veřejných atd.
- utrácejí se peníze mimo region, což má negativní dopad na lokální ekonomiku

3. Neuspokojivý stav infrastruktury

- především silniční, ale také vodovody, kanalizace a některá další, na druhou stranu lidé nemají moc zájem to řešit, neb řešení je častokrát spojeno s jejich omezením (budování velkých infrastrukturních akcí), případně se zavedením zpoplatněných služeb (vodné, stočné atd.)
- dopravní obslužnost, čím více se dojíždí za prací, tím je větší potřeba na zajištění veřejné dopravy a také kvalitu komunikací, tím se také více veřejná doprava uzpůsobuje potřebě ranního odjezdu z regionu a večerního návratu do regionu, ale mizí spoje v průběhu dne, což komplikuje možnosti užití veřejné dopravy obyvatelům (senioři dojíždění za doktory, nákupy na úřady, doprava dětí na zájmové aktivity atd.), navíc slušně funguje napojení regionu na Plzeň (Nepomuk – Plzeň, Spálené Poříčí – Plzeň, ale moc nefunguje napojení regionu na regionální centra Nepomuk a Spálené Poříčí)

4. Nízká sebedůvěra lidí v sebe, své okolí, region

- malý patriotismus, nedostatečné „regionální“ vlastenectví,
- celkový pasivismus vs. existence ostrůvků pozitivní „deviace“ (jak můžeme napomoci rozrůstání těchto ostrůvků? – prezentace pozitivních příkladů, vzdělávání ...)
- omezená schopnost kritického zhodnocení informací, situace

5. Nespolupracujeme

- obecně spíše neochota ke spolupráci na všech úrovních
- „nezdravá“ konkurence tam, kde jí není potřeba (mezi obcemi, mezi podnikateli, vztahy obce podnikatelé atd.)

6. Nedostatek financí v regionu

- hovoříme o tom, že je jich málo, otázkou ovšem spíš může být, jak se nám daří je udržet v regionu, jak se zajímáme o lokální ekonomiku ...?
- potřeba udělat ekonomické analýzy, které by nám odpověděly na výše uvedené otázky

7. Lidem chybí „pevný“ hodnotový systém

- to je pochopitelně celospolečenský problém
- byli jsme odtrženi od stabilního hodnotového systému (křesťanský), ale nenahradili jsme jej jiným stabilním, resp. nové hodnotové systémy se vytváří, ale nenabízejí stabilitu a častokrát jejich tvůrci nejsou jejich vhodnými nositeli (sami je nedodržují) – lidé jim dlouhodobě a pevně nevěří
- v regionu je potřeba podporovat aktivity směřující k návratu ke kořenům – postaveno na osobnostech regionu (počínaje svatým Janem Nepomuckým, až po současné osobnosti – prezentace pozitivních příkladů), úcty k historii a tradicím atd.

8. Mladí ztrácejí vztah k místu, kde žijí

- nevytváří si silnou vazbu na obec, region, kde se narodili a kde žijí vs. žití v internetovém, virtuálním světě
- snižuje se počet mladých, kteří se zabývají zájmovou činností (úplně a vážně), přednost dostává bezúčelné a bezcílné trávení času „na počítači“ (vedoucí k tzv. počítačové demenci)
- bez silné vazby se nedaří mladé držet v regionu, resp. aby se sem alespoň vraceli (potvrdit si statistickou analýzou) – chybí zde střední škola (Nepomucko), kvalifikované pracovní místa, omezené jsou možnosti volnočasových aktivit, kultury, možnosti seberealizace
- v řadě obcí, především malých, chybí systém práce s dětmi – volnočasové aktivity v obcích, pravidelné aktivity, většinou se za nimi musí komplikovaně dojíždět, což častokrát vede k zavrnutí účasti na nich, v řadě případů nedostatečná kvalifikovanost lidí, kteří s dětmi pracují, v případě školních pedagogů nedostatečná motivovanost (především finanční) dělat cokoliv navíc, malá propojenost výuky na regionální témata atd.

Podpora vzniku strategie komunitně vedeného místního rozvoje pro území
MAS svatého Jana z Nepomuku

Ostatní:

- není vybavenost pro cestovní ruch a volnočasové aktivity
- špatná dostupnost zdravotnických služeb
- Zelená Hora „mrtvé“ strategické místo regionu
- „odvaha“ zastupitelstev pouštět se do „velkých“ projektů
- nerozvinutý trh pro řemesla

C: Budoucnost, vize

C1: Území MAS (Nepomucko a Spálenopoříčsko) v roce 2020: máte o něm nějakou představu? Jak by mělo vypadat? Stručný popis, několik vět, asociace...

Předně je potřeba si uvědomit, že v současnosti žádná vize regionu neexistuje. Bez vize nevíme, kam se směřujeme a těžko tak můžeme dosáhnout nějaké kvalitativní změny. Myšleno pochopitelně k lepšímu.

Vize je určitá představa v naší mysli ohledně naší budoucnosti, toho kam směřujeme, co bychom chtěli vytvořit, či čeho bychom chtěli dosáhnout.

Vize je definována cílovým stavem, kterého chceme dosáhnout. Nemáme-li vizi, nemáme pevný bod budoucnosti, proto tápeme a ztrácíme sílu v přehršlí k ničemu nevedoucích sporů.

Dnes je již málo jen plnit povinnosti (příkazy se shora, přičemž je jedno, jestli příkazy vrchnosti, strany, vlády, okresu, ...), je třeba, aby si lidé přebírali odpovědnost, aby si věci brali za své.

Otázkou je:

- zda vizi regionu potřebujeme, resp. kdo ji potřebuje a k čemu?
- kdo by měl vizi regionu formulovat (starostové jako volení zástupci obyvatel regionu?, MAS protože ji potřebuje do svého rozvojového plánu?, „rada moudrých“ regionu a kdo by v ní měl být?, nebo někdo jiný?), kdo je ta autorita, jaký má být proces formulování vize, aby byla všeobecně přijata?
- budeme ochotni vizi regionu a s tím související závazky přijmout?

Nakonec i v těch rozhovorech jsme skončili spíš u konkrétních jednotlivostí, které by bylo dobré, aby byly ...

Na úvod se jistě hodí jedna dobrá myšlenka, možná i proto, že takové myšlenky a záměry tu jsou: „Hlavně se nesnažme z venkova udělat město. Nechtějme zde obchodní centra, aqvaparky, zábavní centra, či rozsáhlé průmyslové zóny. To vše máme nedaleko v Plzni. Zaměřme se na ochranu a rozvoj toho, co je pro nás charakteristické, specifické, zvláštní. Nestavme aqvaparky, ale spolu s ochranou přírody budujme přírodní koupaliště. Nestavme zábavní centra, ale pečujme o vlastní kulturu a historii. Nestavme průmyslové zóny s pobídkami pro velké investory, ale zaměřme se na prosperitu lokální ekonomiky, podporujme nákupem lokální podnikatele a živnostníky a podporujme podnikavost lidí.“

1. Spolupracujeme

- spolupráce je přirozenou součástí života regionu
- spolupracují obce, podnikatelé, spolky navzájem a napříč mez sebou,
- pořádají se společné akce, realizují se společné projekty, vytváří se tak zajímavosti a atraktivita nelokálního/neregionálního významu, což má své využití v kultuře, podnikání, cestovním ruchu atd.

2. Setkáváme se

- zvolnili jsme a dokážeme si vzájemně věnovat více času
- s tím je neodmyslitelně spojena dobrá vybavenost obcí pro setkávání, resp. společné trávení volného času (máme veřejná prostranství vybavená pro setkávání, klubová zařízení v obcích, lokální muzea pro posílení místní identity, další zázemí pro spolkové aktivity a aktivity občanů)
- v každé vsi je dětské hřiště, sportoviště, klubové zařízení
- funguje zde lokální systém posílení dopravy mezi obcemi (doprava za službami, lékařskou péčí, za vzděláváním, za volnočasovými aktivitami)
- existuje hlavně nabídka mimoškolních aktivit tak, aby byly dostupné ve všech vsích pod vedením fundovaných vedoucích, kteří jsou za to řádně odměněni
- školy a školky jsou dobře dostupné pro všechny děti v regionu, přičemž tyto instituce neslouží jen dětem, ale všem obyvatelům obcí

3. Ožívujeme

V regionu je řada míst, která ožívají. Aby se říkalo: „Zde je dobré se zastavit“.

- zámek Zelená Hora, je opět žijícím symbolem regionu, kulturním centrem, ústřední expozicí historie regionu a hlavním turistickým lákadlem
- obdobně to platí i pro Žinkovský zámek
- Nepomuk je opět poutním místem v duchu „starý dobrý Nepomuk“, oáza tělesného, duševního i duchovního povznesení
- ale je zde spousta dalších zajímavostí, které v pravém slova smyslu žijí a inspirují místní k novým aktivitám a návštěvníky k jejich objevování
- Nepomuckému náměstí se vrátil život, opět zde lidé tráví čas, jsou otevřeny krámky, kavárny, podnikatelské provozovny, vzdělávací a volnočasové instituce atd.

**Podpora vzniku strategie komunitně vedeného místního rozvoje pro území
MAS svatého Jana z Nepomuku**

- Nový rybník funguje jako moderní kemp, který je s Nepomukem a Žinkovými propojen cyklostezkou

4. Žijeme kulturně

- především lidé na kulturu zase chodí v hojném počtu
- v řadě obcí se pořádá více akcí
- je zde i nabídka alternativní, či menšinové kultury
- akce prezentují lokální specifika, využívají místních zdrojů
- dělají se společné akce nelokálního významu, které do regionu přivádí návštěvníky
- existuje centrální nabídka kulturních aktivit – v regionu funguje spolupráce, kooperace a vzájemná podpora při pořádání akcí
- návštěvníci jsou vítanými hosty

5. Chráníme přírodu

- bylo zřízeno CHKO Brdy, lidé s tím souhlasí, ztotožňují se s tím a vnímají to jako příležitost pro region, kterou jsou připraveni využít
- Správa CHKO je ve Spáleném Poříčí, což přináší spolupráci s CSOŠ Spálené Poříčí (praxe studentů, uplatnění absolventů ekologického směru) a Ekocentrem Spálené Poříčí, vznikají pracovní příležitosti
- ochrana přírody má i další podoby – snadnější recyklace odpadů, existují praktická výuková centra/projekty pro vzdělávání dětí a mládeže, topení v obcích, atd.

6. Podporujeme podnikání a lokální ekonomiku

- v regionu přibýlo 5 – 10 nových firem po cca 10 – 20 zaměstnancích, což citelně pomohlo zaměstnanosti v regionu (výrobní firmy se schopností „exportovat“ mimo region tak, aby jejich činnost přinášela peníze do regionu a přitom „neoslabovala“ již tak slabou kupní sílu obyvatelstva)
- obnovili se lokální producenti potravin pro lokální trh – pekaři, cukráři, mlékaři atd., kteří jsou napojeni na lokální farmáře
- fungují zde drobní producenti, kteří obohacují nabídku lokálního trhu o ovoce, zeleninu, vejce, drůbež a další produkty a výrobky
- měníme své nákupní chování a zvyklosti směrem k lokálním producentům

**Podpora vzniku strategie komunitně vedeného místního rozvoje pro území
MAS svatého Jana z Nepomuku**

- to umožňuje obnovu řady obchodů a podnikatelských (živnostenských) provozoven
- v regionu funguje „personální“ agentura, která řeší otázku zaměstnanosti v regionu, zprostředkovává kontakt mezi zainteresovanými subjekty

7. Rozvíjíme cestovní ruch

- je postaven na osobnostech regionu, těch historických v čele se svatým Janem Nepomuckým, i těch žijících (např. malíř Böhnel, řezbářka a loutkářka Čížková a další)
- krajina je „uzpůsobena“, či vybavena pro návštěvníky (informační systém, místa k zastavení, prezentace zajímavostí, venkovní expozice, atd.)
- cykloturistika, jako hlavní způsob turismu, pohybu po regionu (koncepce cyklotras v regionu, existence služeb – opravny, půjčovna atd.)
- spolupráce podnikatelů navzájem i s dalšími subjekty

8. Podporujeme a spolupracujeme se středními školami

- CSOŠ Spálené Poříčí – je zapojena do aktivit v regionu, spolupracuje s CHKO Brdy, poskytuje v regionu „služby“, studenti a absolventi zde nacházejí uplatnění
- v Nepomuku vznikla střední škola pro region (jaké zaměření ???), mladí lidé zůstávají, protože nemusí odcházet již za středním vzděláváním, nacházejí zde pracovní uplatnění, zapojují do dalších aktivit, vytvářejí si silnější vztah k regionu

9. Existuje zde motivační systém

- starostové jsou ohodnocováni za získané granty
- existuje systém vyhledávání a podpory lokálních tahounů (něco ve stylu grantového programu STARTÉR)
- mladí jsou motivováni zapojovat se do věcí obecních a spolkových aktivit
- více se ohodnocuje a odměňuje veřejně prospěšná práce a aktivity

10. Zlepšujeme infrastrukturu

- jezdíme po lepších silnicích
- je vyřešené zatížení některých obcí dopravou na komunikaci Plzeň - Písek
- každá obec je napojena na vodovod a kanalizaci s čističkou odpadních vod

11. Zlepšujeme dostupnost zdravotnických služeb

- lepší dostupnost a kvalita zdravotnických služeb

12. I nadále funguje MAS

- jako poradce a podporovatel aktivních místních
- alespoň jeden MASák v každé obci

C2: Existuje nějaký nevyužitý potenciál území vaší obce/území MAS? Jaký?

Každý potenciál, aby mohl být využit, vyžaduje spoustu nápadů, energie a práce.

1. Zámek Zelená Hora

- je celkem logicky tím nejčastěji uváděným nevyužitým potenciálem, dominanta regionu, dobře viditelný a prakticky bez využití, přičemž efekt a dopady využití by mohly být relativně zásadní, stejně jako nezbytná vstupní investice
- v souvislosti se Zelenou Horou, vzhledem k blízkosti tematické, či prostorové, jsou uváděni svatý Jan Nepomucký, Černí baroni, Augustin Němejc a další objekty Nepomucké historie, v řadě případů zde jejich využití existuje, ale mohlo by být daleko větší, i když nějaké snahy tu jsou již dnes
- v regionu je řada dalších zajímavostí, ze kterých je ovšem potřeba udělat turistické cíle („záchytné body“ regionu pro návštěvníky), např. Prádelské likérky, Přírodní chráněná území, Tojické nutrie, místní umělečtí řemeslníci, farmy atd.
- vlastně každá obec má tu svoji „perlu“, každá obec je něčím zajímavá. Na jednu stranu to chce posilovat lokální uvědomění a patriotismus, na druhou stranu se to chce spojovat ke spolupráci na společné propagaci, tvorbě produktů, pořádání akcí, realizaci projektů
- významným tématem je pro nás příroda a venkovský charakter krajiny a obcí, akorát se nesmíme spoléhat jen na to, že to zde máme, ale musíme pracovat na tom, jak to vhodně využít
- region má turistický potenciál, ale je také turisticky nepřipravený, budujme malé expozice v krajině, stavme malé rozhledny na výhledových místech, prezentujme historii v lokálních expozicích a muzeích, vytvářejme podmínky a služby pro cykloturistiku, ale také se vzdělávejme, abychom toto vše dokázali realizovat a potenciál využít (zatím totiž chybujeme ve zcela elementárních věcech)
- přemýšlejme o tom, jak přírodu využít pro rozšíření nabídky sportovních aktivit (cykloturistika, přírodní koupaliště, lyžování, lezectví, geocaching, orientační sporty atd.)

2. Lidský potenciál

- v regionu jistě žije a působí řada zajímavých lidí, řada z nich se v regionu zajímavě realizuje, ale prakticky nefunguje platforma, nejsou možnosti pro jejich setkávání, kde by se zamýšleli nad budoucností a směřováním regionu, kde by vymýšleli nové aktivity atd. – dosahování synergického efektu, navazování spolupráce, zásobník nápadů pro region atd.
- může být touto platformou MAS?, částečně již je, ale jak to uchopit lépe?, jak zapojit osobnosti regionu?

- specifickou skupinu, o které bychom mohli hovořit, jako o nevyužitém potenciálu tvoří senioři, je to poměrně velká skupina (navíc rostoucí, která neodchází mimo region), mají relativně čas (což nemusí úplně platit, ale většina z nich již alespoň nechodí do práce a není tím vázána), mají životní zkušenosti, znají historii regionu (alespoň co pamatují), jsou zajímavou zákaznickou skupinou (i když vlastně chudou) a jejich zapojení do aktivit regionu by mělo i sociální efekty
- v tomto bodě se musíme sami sebe ptát, jak zde udržet mladé vzdělané lidi?

3. Malé podnikání a lokální ekonomika

- chybí motivace a systém odbytu drobné produkce (zahrádkářští pěstitelé, chovatelé drůbeže a malých hospodářských zvířat, atd.) jako způsobu přivýdělku
- odbyt produkce přes chataře a chalupáře, návštěvníky regionu, jen je potřeba začít se bavit o podobě a systému fungování (ještě leckdo to dělá individuálně v malém, kdybychom tomu ovšem dokázali dát systém, aby by ten potenciál byl daleko větší)
- nejsme schopni do regionu přilákat technologicky náročné výroby, je lepší se orientovat na jednoduché výroby a montovny
- chybí nám lokální patriotismus – podpora lokálních podnikatelů (farmáři, potravináři, další živnostníci) – změna našeho uvažování a nákupního chování je zásadní nevyužitý potenciál
- spolupráce lokálních producentů a prodejců
- venkovská turistika – příroda a krajina, cykloturistika, prezentace zajímavostí v krajině, farmy a zase ten potenciál spolupráce

4. Blízkost Plzně

- zatím ji využíváme jen jako zdroj pracovních příležitostí, ale velice málo jako zdroj potenciálních návštěvníků a zákazníků
- poměrně dobré dopravní spojení s Plzní

5. Lesy

- region disponuje vyšší mírou zalesnění (ověřit fakticky, včetně analýzy vlastnictví atd.)
- využití obecních lesů – produkce paliva pro obyvatele, výdělek pro oce, zaměstnání nezaměstnaných v obci, čistější topení, podpora lokální ekonomiky obratem peněz v regionu – co brání tomu, aby to tak fungovalo?

6. Opuštěné objekty v obcích

- v každé obci existuje řada nevyužitých objektů, nenajdeme-li jejich využití, stanou se brzy zátěží (estetickou, bezpečnostní, finanční atd.)
- zdá se, že přibývá volných domů, zřejmě odchodem dříve trvale bydlících, mohli bychom uvažovat o jejich využití pro rekreaci, jako sociální byty, či jinak, jak tomu pomoci?

C4: Kdybyste měl/a možnost realizovat 3 projekty, změnit 3 konkrétní věci týkající se území MAS, které by to byly?

Přestože škála uváděných projektů je poměrně široká, lze je v podstatě seřadit do několika tematických oblastí:

Jako první uvádíme myšlenku na vytvoření „pracovní skupiny“ pro rozvoj regionu, která by měla sloužit jako tvůrce základního směřování regionu ...

1. Vybavenost pro kvalitu života

- klasická kavárna, čajovna, kluby, jako místa setkávání, intelektuální prostředí, čítárna s knihovnou
- velké přírodní koupaliště
- sportoviště, hřiště, víceúčelová zařízení, sportovní centrum (s komplexními službami, vše na jednom místě)

2. Projekty obnovy

- Zelená Hora pochopitelně, i když s velkým otazníkem, jak by měla fungovat
- obnova far obecně, jejich stav je většinou žalostný, využití prakticky žádné
- sakrální stavby a kostely, i když v této věci se toho již dost dělá
- obnova starých cest pro zpřístupnění krajiny, hodně se toho udělalo v opravě sakrálních staveb, ale k čemu to je, když se k opraveným památkám kolikrát lidé ani nemohou dostat
- rozšíření expozice svatého Jana z Nepomuku
- oživení zrekonstruovaného rodného domu A. Němejce
- rekonstrukce náměstí v Nepomuku a rekonstrukce objektu cisterciácké koleje na náměstí
- rekonstrukce domu U Lípy v Nepomuku – využití pro cestovní ruch (např. ukázkové řemeslné dílny)
- chceme-li aby naše obce dobře vypadaly, musíme především zapojit obyvatele obcí (jakožto vlastníky největšího počtu nemovitostí), třeba tím, že zavedeme motivační systém pro majitele historicky, či esteticky zajímavých objektů, aby jejich rekonstrukce a úpravy prováděli citlivě s respektováním původní podoby objektů

3. Cestovní ruch

- vytvořit koncept cyklotras a cyklostezek v území (cyklostezka zámek Kozel – Spálené Poříčí, resp. Plzeň – Brdy, cyklostezka Nepomuk – Žinkovy, stezka Helenka a další)
- modernizace kempu Nový rybník
- nějaké zázemí pro zimní sporty s napojením na Brdy
- obecní a lokální expozice

4. Infrastruktura

- obnova komunikací
- zbudování obchvatu Měcholup
- čističky odpadních vod

5. Ostatní

- otevření střední školy v Nepomuku (jaké by měla mít zaměření???)
- otevření večerní živnostenské školy – vzdělávání pro podnikatele kombinující teorii s praktickými zkušenostmi regionálních úspěšných podnikatelů
- interaktivní expozice pro dětskou pedagogiku
- ukázková farma pro dětskou pedagogiku
- projekt zpracování odpadů, např. biodpad – zpracování odpadu z úpravy nejen veřejných prostranství a jejich využití, kombinovaný se zapojením obyvatel právě do jejich údržby
- filmový klub jako nabídka alternativní kultury, pro vzdělávání a inspiraci
- projekt tematicky zaměřených po regionu cirkulujících lektorů, kteří budou pomáhat s rozvojem např. vzdělávacích a volnočasových aktivit